

iPure^{CZ}

Google **Pixel Fold** | **Final Cut Pro #8** | **Kdy co koupit**
Krása složitosti | **Náhodné tipy #11**

iPure.cz 297/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček,
Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Radim Kroulík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Těšíte se na **nový iPhone?**

Editorial ■ Filip Brož

Každý rok je to velmi podobné. Během prázdnin se vždy začnu těšit na září/říjen a nový iPhone. Je to taková každoroční odměna, kterou si rád dopřeji – nový stroj.

Ať chci nebo ne, stejně iPhone využívám ze všech zařízení nejvíce. Je to opravdu stále to „nejintimnější osobní zařízení“, které používáme. Osobně nečekám od nové vlajkové lodi nějaké „super duper“ vychytávky a nové možnosti. Opět bude o něco rychlejší (což stejně nepoznáme), bude v nových barvách s lepším foťákem a možná i displejem. Rozhodně to nebude One More Thing jako Vision Pro.

V kontrastu s tím vřele doporučuji recenzi Marka Hajna z tohoto čísla nového Pixel Fold, který stojí na opačné straně barikády. Ten emoce a wow efekt přináší. Někdy si říkám, že bych taky chtěl skládací iPhone... Třeba se někdy dočkám. Uvidíme.

Přeji vám fajn léto a inspirativní čtení.

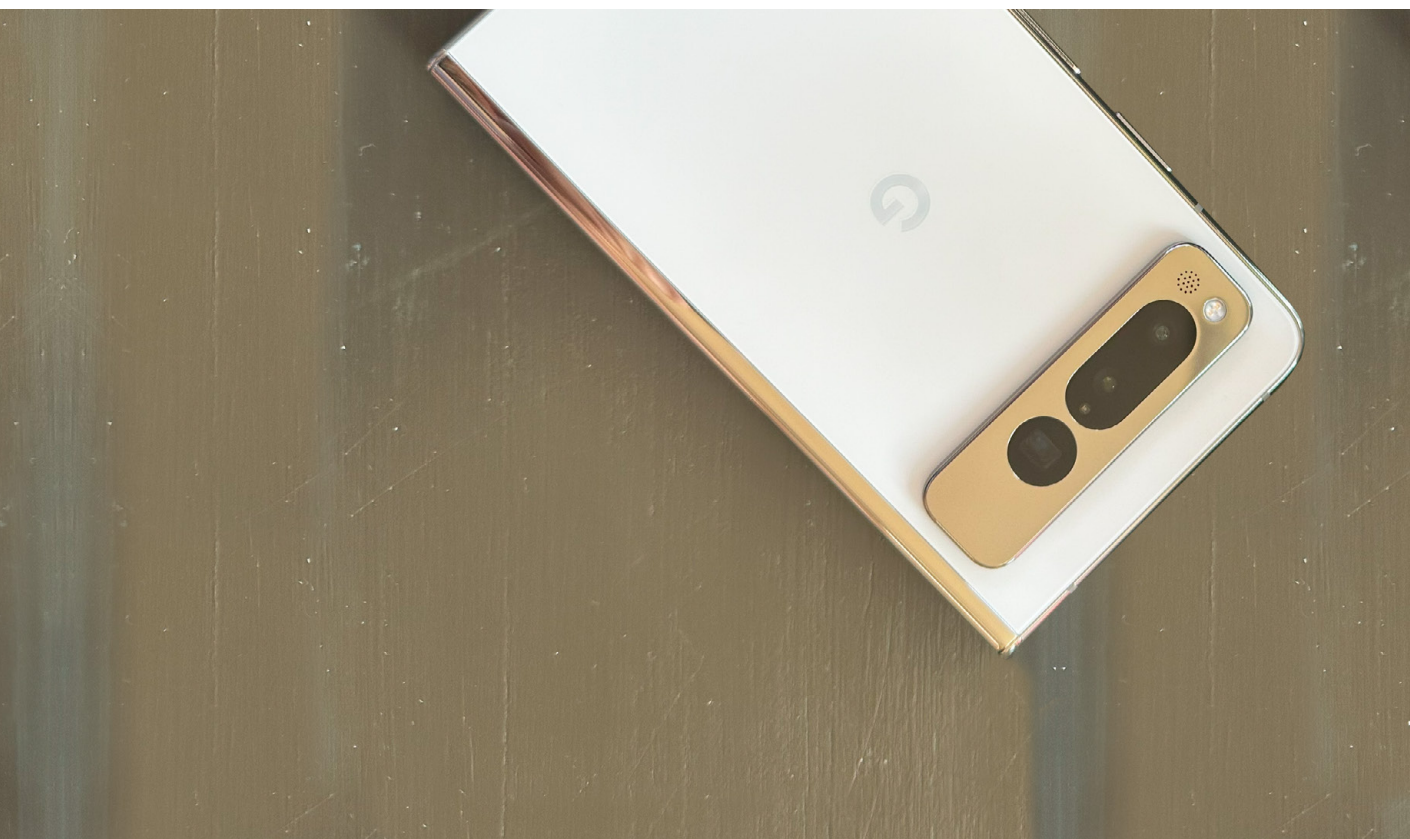

Google Pixel Fold

První dojmy

Recenze ■ Marek Hajn

Jsem rebel, který utekl z Apple světa jinam. To už víte, protože na stránkách iPure jsem popsal virtuální stohy papíru o telefonech, hodinkách a dalších zařízeních konkurence. Dnes se společně podíváme na jedno z nejzajímavějších zařízení letošního roku. A ne, není to iPhone.

Je vcelku jedno, jestli a jak moc sledujete dění v oblasti technologií mimo Apple. Asi jen horko těžko vám unikl nástup zařízení s ohebnými displeji na trh. V Evropě a v Česku se situace může zdát o něco příznivější, protože mimo již dobře zavedeného Samsungu si můžete pořídit „skládačky“ od jiných výrobců. Ať už je to Motorola, Oppo, Huawei a další. Tady v USA lze oficiálně koupit jen telefony Motorola a Samsung. Toť vše. A skládačky od Samsungu, ať už Flip nebo Fold, potkávám celkem často.

NĚCO MÁLO O PIXEL FOLD

O tom, že se Google chystá uvést na trh svoje zařízení s ohebným displejem, se mluvilo dlouho. Na světlo se dostaly různé informace a fotky, některé vypadaly i celkem nadějně. Pak ale přišla zpráva, že Google celý projekt zrušil a nějaký čas bylo ticho po pěšině. Později se opět začaly objevovat různé „zaručené“ informace a nakonec Google během květnové I/O konference společně s Pixel 7a a Pixel Tablet představil i Pixel Fold.

Nová skládačka mě na první pohled zaujala, protože na rozdíl od řady Fold od Samsungu má jiné rozměry a poměry stran vnějšího a vnitřního displeje. Rozdíl je jasně patrný z přiložených fotografií.

Samsung Fold je v zavřeném stavu vysoký a úzký a jeho vnější displej je sice použitelný, ale rozhodně ne tak jako u běžného telefonu. Po otevření se situace mění, protože vnitřní displej je skvělý. Nicméně ve skutečnosti je v režimu na výšku a podle toho se chovají i aplikace. Většina se jich neotevře v tabletovém režimu. Pro to je potřeba telefon otočit o 90 stupňů. Dá se na to zvyknout, ale není to zrovna intuitivní.

Google na to šel jinak. Podobně jako třeba Oppo se svým modelem Find N2. V zavřeném stavu je telefon menší a širší. Vnější 5,8" displej má tak poměr stran 17,4:9, což je znatelný rozdíl oproti 23,1:9 u Samsungu. Vnější displej Pixelu Fold se blíží běžnému telefonu, a tak se mnohem pohodlněji používá.

Další velký rozdíl je vnitřní displej. Ten je – vzhledem k rozměrům telefonu – na šířku. Úhlopříčka je stejná jako u Samsung Fold 4 7,6", ale poměr stran je tu 6:5 oproti 21,6:8. První dojem byl pro mě nezvyk, jak široký v otevřeném stavu Pixel Fold je. Nicméně trvalo to jen pár hodin, než jsem si zvykl a než mi začalo být jasné, že tahle novinka snadno nahradí Samsung Fold 4, který používám skoro rok.

STRASTI S NÁKUPEM

Nechme specifikace a tvrdá data stranou, těch je plný internet. Mám za sebou necelé dva týdny

s Pixel Fold v kapse, a tak budu hodně subjektivní a neobjektivní. Čtenář promine.

Na Pixel Fold jsem se hodně těšil. Tak nějak jsem tušil, že displej s tímto poměrem stran bude prostě použitelnější. Na první dobrou mě odradila cena. 1 800 USD – tedy stejná kupička peněz jako za Samsung – je od Google velmi odvážný krok. Nicméně zajímavé výkupní ceny starších zařízení, hodinky Pixel Watch zdarma a ještě nějaké drobnosti pomohly srazit závěrečnou cenu telefonu pod tisíc dolarů, takže jsem hned v květnu objednal.

Čekat od půlky května do konce června, to není nic pro mě. Když se pro něco rozhodnu, chci to hned. Ale v tomhle případě se nedalo nic dělat. Musel jsem počkat. A Google mi to čekání trochu okořenil. Několikrát mi změnil datum dodání telefonu z konce června. V jeden moment dokonce na konec srpna. To už jsem nevydržel a poté, co jsem zjistil, že tmavá varianta má doručení na začátku července, objednal jsem i tu. Vzápětí mi Google změnil dodání světlé verze zpět na konec června. Nechal jsem obě objednávky živé a čekal. Světlý Fold opravdu dorazil v den zahájení prodeje. Objednávku tmavého jsem poté zrušil.

PRVNÍ DOJMY PO VYBALENÍ

V balení nebylo kromě telefonu, nabíjecího kabelu

USB-C a redukce USB-A/USB-C nic dalšího. To už je dneska standard. Nicméně u takhle drahého zařízení to zamrzí. Nedávno jsem kupoval Pixel 7a, který stojí třetinu, a v balení bylo zdarma průhledné pouzdro. Pravda, kupoval jsem oranžovou variantu, která je dostupná v online obchodě Google a pouzdro je jen k ní, ale není dražší než ostatní barvy, takže asi tak.

První dojmy z Pixel Fold byly hodně pozitivní. Telefon je sice těžký (283 gramů), ale v zavřeném stavu je relativně malý a dobře padne do ruky. Něčím mi připomíná tabatěrku (pozn. redakce: mladší generace nechť použijí Google). V otevřeném stavu je zase velmi tenký. Toho Google dosáhl tím, že část vnitřností přesunul zpoza displeje do silných rámečků nad a pod vnitřním displejem. Do nich se vešla i vnitřní kamera pro selfie.

Rámečky okolo displeje jsou opravdu široké a jsou předmětem kritiky v mnoha internetových diskusích. Je to tak, nejsou zrovna dvakrát pohledné. Na druhou stranu je to něco, na co si mozek za chvíli zvykne a přestane to vnímat. Jsem ochoten tuhle „drobnost“ prominout. A upřímně – pro mě je důležitější to, jak je telefon tenký.

Když bych měl Pixel Fold shrnout do pár vět. Kvalitní materiály. Perfektní zpracování. Kloub s tuhým chodem, který drží telefon otevřený

v jakékoliv poloze, ale neotevře se na 180 stupňů. Jen o chlup méně a pak je potřeba zatlačit. Vnější displej bez ochranné fólie. Vnitřní s fólií, která nechává zhruba 1mm proužek displeje kolem dokola nekrytý, a vytváří tak prostor pro prach a další nečistoty. Perfektní haptická odezva. Tlačítka na boku, co od sebe nejdou hmatem rozeznat. Dva perfektní displeje. Velmi hlasité stereo reproduktory. Až na pár drobností pocit z velmi prémiového zařízení. To jsou mé první dojmy po pár dnech.

NEJEN HARDWAREM ŽIV JE ČLOVĚK

Hardware je samozřejmě důležitý. Nicméně software je to, co dělá uživatelskou zkušenost pozitivní či negativní. A tady je to s Pixel Fold tak padesát na padesát.

První dojmy z Pixel Fold byly hodně pozitivní. Telefon je sice těžký, ale v zavřeném stavu je relativně malý a dobře padne do ruky. Něčím mi připomíná tabatěrku.

Začnu tím, co je negativní. Pozitiva, která zatím převažují, si nechám na později.

Plocha na vnějším a vnitřním displeji je jedna a táž. Vnitřní plocha je rozdělena na dvě poloviny, na vnějším se zobrazuje ta levá. Je to celkem otravné, že nelze vnitřní a vnější displej, odlišit, ale zvykl jsem si, co jiného mi tak zbývalo.

Stále jsou v Google Play aplikace, a není jich málo, které na vnitřním displeji nejdou spustit ve full screen. Příkladem za všechny budiž Facebook, Instagram, nová aplikace Threads a další. Nicméně vzhledem k tomu, že i po tolika letech stále nemáme Instagram pro iPad, asi není moc čemu se divit, že Meta kašle i na zařízení s Androidem a velkým displejem.

V tu chvíli stačí telefon otočit o 90 stupňů nebo ho zavřít a použít vnější displej. Problém vyřešen? Ne tak docela.

Pak jsou aplikace, třeba Slack, které se sice dokáží otevřít přes celý displej, ale ve skutečnosti se jen roztáhnou, místo toho aby zobrazily třeba menu v levém sloupci nebo obsah ve více sloupcích tak, jak to dělá Outlook nebo Gmail. Škoda, ale věřím, že se časem dočkáme.

Zatím není možné nastavit páry aplikací. Což je velmi užitečná funkce, kterou si osvojil Samsung a další. Na plochu, do docku nebo kamkoli jinam si

nastavíte ikonu pro spuštění dvou aplikací vedle sebe. Outlook a OneNote. Gmail a Keep. Chrome a Evernote. Fantazii se meze nekladou. Na Pixel Fold je aktuálně potřeba spustit jednu aplikaci a pak skrz multitasking vedle ní přidat tu druhou. Není to nijak pomalé nebo obtížné, ale kliknutí na jednu ikonu je přeci jen rychlejší.

Pozitiv je naštěstí, alespoň v mých očích, mnohem více. Vezmeme to zvenku. V zavřeném stavu na vnějším displeji nabídne Pixel Fold stejnou zkušenost jako každý jiný Pixel. Je to špatně? Rozhodně ne. I ten největší zarytec do Applu musí uznat, že Pixel má některé funkce, které by rád viděl ve svém iPhone. Nebudu je tu vyjmenovávat všechny, ale za zmínku určitě stojí Asistent Google. Ten kromě běžných věcí, podobně jako Siri, umí odpovědět na příchozí hovory a zeptat se volajícího, kdo je a proč volá, přepis toho rozhovoru ukáže vám a vy se rozhodnete, jestli hovor přijmete nebo ne. Hodí se to v situacích, kdy nemůžete nebo nechcete hovor přijmout hned. V dnešní době častých spam a scam hovorů je to celkem užitečné.

Stejně tak tenhle chytrý asistent umí „čekat“ ve frontě na infolince. Je jedno, jestli voláte na infolinku svého operátora, letecké společnosti nebo plynařů. Asistent to vezme za vás, a jakmile na vás přijde řada, dá vám vědět. Nemusíte tedy čekat s telefonem u ucha nebo na hlasitý odposlech na stole.

Funkce At a Glance na domácí obrazovce ukazuje relevantní informace. Ať už je to počasí, nadcházející událost v kalendáři, běžící odpočet času, stav doručení vybraného balíčku, kde je váš řidič z Uberu, nebo obraz z kamery zvonku u dveří, když někdo zvoní. Funkčně je to podobné tomu, co dělá iOS s Dynamic Island. Jen to není „svázané“ s hardwarovou komponentou telefonu.

Pak je tu pár funkcí fotoaparátu jako třeba Magic Eraser nebo Unblur, které jsou dostupné i pro předplatitele Google One v Google Photos, ale majitelé Pixelů je mají k dispozici zdarma. Chytrý audio záznamník se může hodit, stejně jako Live Captions. Pixel umí překládat a pomoci titulků na displeji zobrazit, co slyší okolo sebe nebo v telefonu. To se může hodit při cestování.

Celkově je čistý Android v podání Pixelů moje oblíbená varianta. Ať už jednoduchostí a přehledností, či designovým jazykem Material You, který se postupně dostává do dalších a dalších aplikací. To, že si mohu změnit barvy systému podle aktuální tapety, je sice drobnost, ale neskutečně mě baví.

Trochu k horšímu se situace mění po otevření telefonu. Obrovský displej přímo vybízí k tomu, aby se s ním daly dělat psí kusy. Bohužel Google má v tomhle ohledu před sebou ještě pořádný kus práce.

Android 13 obecně není připravený pro „foldables“ a ani na tabletech to není žádná sláva. Hodně by se mělo změnit s příchodem Androidu 14, který bude ve veřejné verzi začátkem podzimu.

Samsung je se svým OneUI pro foldables oproti čistému Androidu o něco napřed, protože v rámci své vlastní nadstavby systému si může dovolit různé úpravy. Ať už je to možnost běhu až 4 aplikací současně, nebo zobrazení pevného docku s více aplikacemi kdykoli a kdekoli, až po lištu s často používanými aplikacemi, kterou si vytáhnete z boku displeje nebo nastavení párů aplikací, které si můžete jedním stisknutím spustit rovnou vedle sebe.

Google má smůlu. Jako vývojář systému Android si nemůže dovolit takhle velké změny jen pro svá zařízení a nenabídnout je ostatním výrobcům zařízení s Androidem. Takže, ačkoli se velké změny chystají, je potřeba na ně počkat do uvedení výše zmíněného Androidu 14. Doufám, že pak se z Pixelu Fold stane plnohodnotné zařízení. Teď působí, že je tak nějak na půl cesty.

To ale nic nemění na tom, že větší je prostě lepší a takhle velký displej je perfektně využitelný, ať už na pracovní věci nebo zábavu. Vězte, že práce s e-maily je na Pixel Fold super pohodlná, stejně tak s kalendářem nebo poznámkami v jakékoli podobě. A jestli máte chuť na videa či hraní her, nebo jen tak

brouzdat po sociálních sítích, tak i to jde. Baví mě mít vedle sebe Instagram a Threads.

VÝDRŽ BATERIE

Pixely se nikdy nevyznačovaly dlouhou výdrží na jedno nabití. Naopak je tento aspekt často terčem kritiky. A Pixel Fold bohužel nijak nevybočuje z řady. Může se zdát, že baterie s kapacitou 4 821 mAh bude stačit, opak je pravdou. Záleží samozřejmě na způsobu využití, nicméně vnitřní displej je žrout energie a Pixel Fold má tak často problémy vydržet celý den.

Prvních pár dnů to byla docela tragédie. Mám zapnuté adaptivní nabíjení a Pixel se zároveň učil moje návyky. Několikrát se mi stalo, že ráno nebyl nabitý na 100 % a odpoledne už mlel z posledního.

Nicméně, můj běžný den čítá několik kratších cest autem, kdy telefon připojuji kabelem k Android Auto. Což znamená, že se zároveň i průběžně nabíjí. A tím je pro mě problém vyřešen. Za poslední více jak týden nemám s výdrží problém, protože udržuji telefon mezi 40 a 80 % kapacity. A v noci se pak dobije do stovky.

FOTO A VIDEO

Je to Pixel. Není to iPhone, ani Samsung. Takže má svůj styl a ten se nemusí líbit každému. Já ho mám

rád, protože z těchto tří uvedených se fotografie nejvíce blíží realitě.

Tím, že testuji a používám více telefonů, mám u sebe většinou to nejlepší, co trh aktuálně nabízí. Teď tedy mám k dispozici jak iPhone 14 Pro Max, tak i Samsung Galaxy S23 Ultra a hlavně tyto dva telefony jsem doposud používal na focení.

Z toho plyne, že Samsung Fold 4 jsem na focení používal minimálně. Tu a tam jsem cvakl nějakou fotku, ale opravdu jen občas. Ne, že by Fold 4 fotil špatně, ale rozdíl oproti iPhoneu nebo S23 Ultra byl prostě hodně znát.

Pixel Fold je trochu jiná písnička. Stále se nedá srovnat se zmíněným iPhoneem nebo Samsungem, ale fotí o poznání lépe než Fold 4. Přirovnal bych ho k aktuálnímu Pixelu 7a. Fotí tedy jen o maličko hůř než Pixel 7 nebo 7 Pro. A ty fotí naprosto skvěle.

Výše uvedené nutně vede jen k jednomu – Pixel Fold používám na focení a používám ho rád. Jak už jsem psal, je skladnější a lépe padne do ruky oproti Foldu 4. Vnější displej je jako hledáček lepší, aplikace fotoaparátu je celkově jednodušší, a díky tomu je použitelnější.

Pixel Fold disponuje až pětinasobným optickým zoomem, což se hodí. Zoom jsem zvyklý používat hodně, a když jsou výsledné obrázky kvalitní, jsem spokojený.

Přidejte k tomu všechny extra funkce, které Pixely nabízí, a máte tu nejlepší foldable fotomobil na trhu.

CO ŘÍCI ZÁVĚREM

Přijde vám, že je můj subjektivní pohled na Pixel Fold hodně pozitivní a nadšený? Je to tak a nebudu se tím tajit. Mohu se snažit být objektivnější, ale i přes všechny vypsane neduhy a negativa je tenhle telefon v mých očích tak povedený, že jsem z něj jednoduše nadšený.

Mám za sebou teprve dva týdny, a ačkoliv skládačky používám už delší dobu a telefony Pixel znám také dobře, mám pocit, že se s Pixelem Fold stále ještě seznamuji a pořád objevuji nové věci, které s ním lze dělat. Po dlouhé době mám pocit, že mám v ruce něco nového.

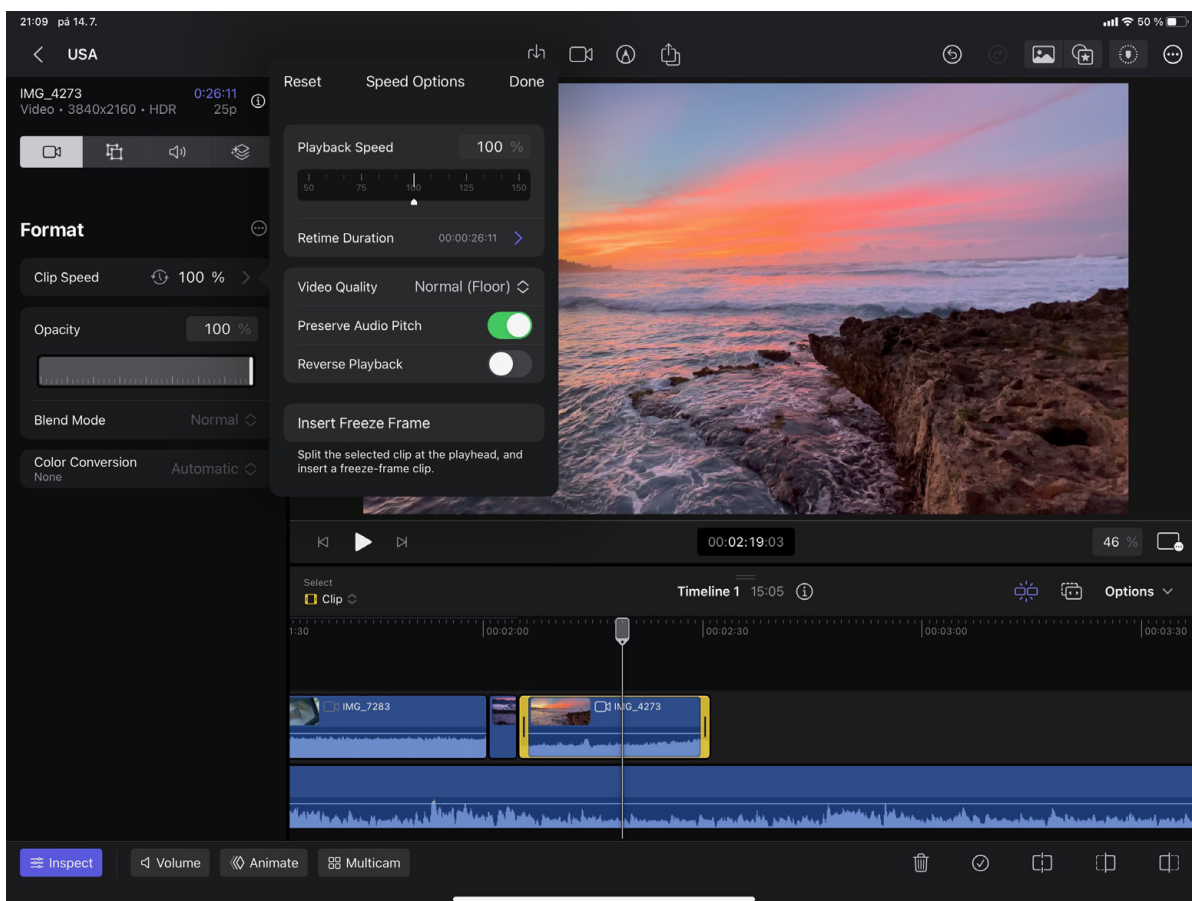
Pixel Fold je oproti Samsung Fold 4 natolik odlišný, že stále hledám tu svoji optimální cestu, jak ho používat. Udělal jsem dobře, že jsem Fold 4 dal do šuplíku a začal Pixel Fold používat naplno. Na úplný závěr se nabízí otázka, jestli je něco, co Fold 4 má a na Pixel Fold mi to chybí. Jako odpověď se nabízí podpora SPen, ale zrovna to mi zatím nechybí. A nic jiného mě v tenhle moment nenapadá. Pixel Fold mi prostě vyhovuje. Je drahý, ale stojí za to.

Final Cut Pro na iPadu #8 **Zrychlení a zpomalení videa**

Návod ■ Honza Březina a Kamil Chudačik

V dnešním dílu se podrobně podíváme na to, jak se ve Final Cut Pro na iPadu pracuje s rychlostí přehrávání videa, kdy tuto funkci je vhodné využít a kdy ne.

V obecné rovině můžeme ve Final Cut Pro na iPadu zrychlit nebo zpomalit prakticky jakékoli video. V různých případech to ale znamená různý dopad na kvalitu výstupu. Pojďme si tedy nejprve obecně vysvětlit, o co jde.

ZRYCHLENÍ

Pokud zrychlujeme, tak chceme záběr přehrát za kratší dobu a zhustit tak jeho obsah. To se hodí u pomalých dějů, jejichž sledování by bylo příliš zdlouhavé a nudné. Zrychlení dokážeme celý děj divákovi ukázat za rozumně krátký časový úsek. Výsledek pak vypadá stejně jako to, co produkuje funkce časosběru na iPhoneu. Zrychlování se v takovém případě většinou dělá ve stovkách procent.

Druhou možností je, že potřebujeme často i o velmi málo zkrátit délku záběru, ale z obsahových důvodů nemůžeme použít uříznutí jeho části. Jde tedy často o změnu v řádu jednotek procent, kterou většinou divák ani nepozoruje, ale nám umožní lepší synchronizaci dvou záběrů nebo třeba synchronizaci s podkresovou hudbou.

V obou případech aplikace nedělá nic jiného, než že vypouští některé snímky ze záběru a tím jej

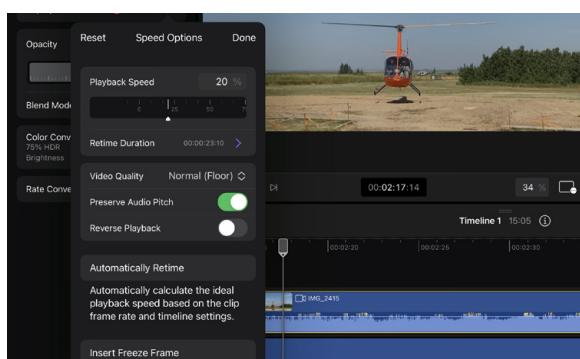
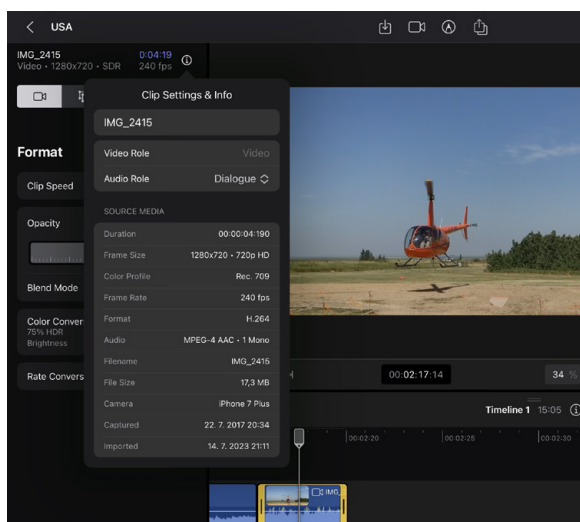
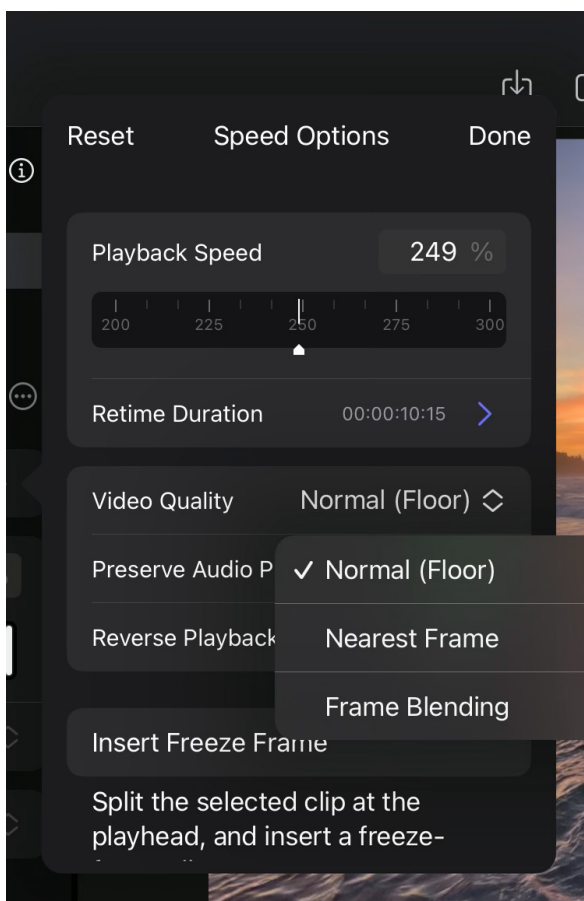
zrychluje. Pokud zrychlujeme o celé násobky snímkové frekvence, tak je výsledek vždy plynulý, protože se vypouští snímky pravidelně a rovnoměrně. Pokud budeme zrychlovat o jinou hodnotu, je vždy důležité zkontrolovat, zda je výsledek plynulý.

ZPOMALENÍ

Zpomalením videa vzniká efekt, kterému se říká slow-motion neboli zpomalené přehrávání. V úvahu přichází tři různé důvody.

Tím prvním je, že chceme divákovi představit děj, který je extrémně rychlý a při standardní rychlosti jej nedokáže zaznamenat. Představte si třeba skoky do vody, výstřel z pistole apod. Zpomalením dostává divák možnost vnímat detaily, vychutnat si akci. Toto zpomalení se většinou dělá o stovky či tisíce procent podle toho, o jak rychlý děj jde. Aby byl výsledek plynulý, je potřeba děj zaznamenat s vyšší rychlostí, abychom měli dostatek dat. Běžně se používá 120, 240 nebo i více snímků za sekundu.

Druhou možností je zpomalení děje o nižší desítky procent, což se využívá pro vznik efektu pomalu plynoucího času. Pravděpodobně to znáte z filmů, a pokud o tomto uvažujete, je dobré s tím počítat již

Pokud zrychlujeme, tak chceme záběr přehrát za kratší dobu a zhustit tak jeho obsah. To se hodí u pomalých dějů, jejichž sledování by bylo příliš zdlouhavé a nudné.

při natáčení a zaznamenávat s dvojnásobnou rychlostí, tedy typicky 50 či 60 snímků za sekundu.

A třetí možností je opět drobná úprava rychlosti v řádu jednotek procent s účelem synchronizace. Zde není potřeba upravovat záznam a konečnou dopředu ani většinou nevíme, že k tomuto dojde.

OVLÁDÁNÍ V PRAXI

Nastavení rychlosti přehrávání se provádí v Inspectoru, který se zobrazuje tlačítkem **INSPECT** vlevo dole. Vždy musíte vybrat konkrétní záběr, pro který budete rychlost nastavovat. Pokud je vybrána skupina záběrů, není možné nastavovat parametry. V inspektoru zvolíte **CLIP SPEED** a samotnou rychlost můžete nastavit dvěma způsoby. Buď změníte rychlost v procentech v rozsahu 1–16 000 % nebo nastavíte výslednou délku záběru a aplikace z ní vypočítá

změnu rychlosti. Zde je nastavení mnohem komfortnější a flexibilnější než třeba v LumaFusion.

Final Cut nabízí tři různé metody, kterými se upravuje počet snímků. **NORMAL (Floor)** nechává rozhodnutí plně na algoritmu. **NEAREST FRAME** znamená, že se snímky buď vypouštějí, nebo přidávají, aniž by vznikl nový obsah. Chybějící se nahrazují duplikováním stávajících a při vypouštění se nic neupravuje, pouze se zahazují nepotřebná okýnka. A **FRAME BLENDING** naopak umožňuje aplikaci vytvářet nové snímky prolnutím stávajících, aby byl výsledek plynulejší.

Dále můžeme nastavit, zda se má nebo nemá zrychlovat i zvuk pomocí **PRESERVE AUDIO PITCH** a najdete zde i možnost přehrávání pozpátku. To sice nijak nesouvisí s rychlostí přehrávání, ale z historických důvodů je právě zde. **IP**

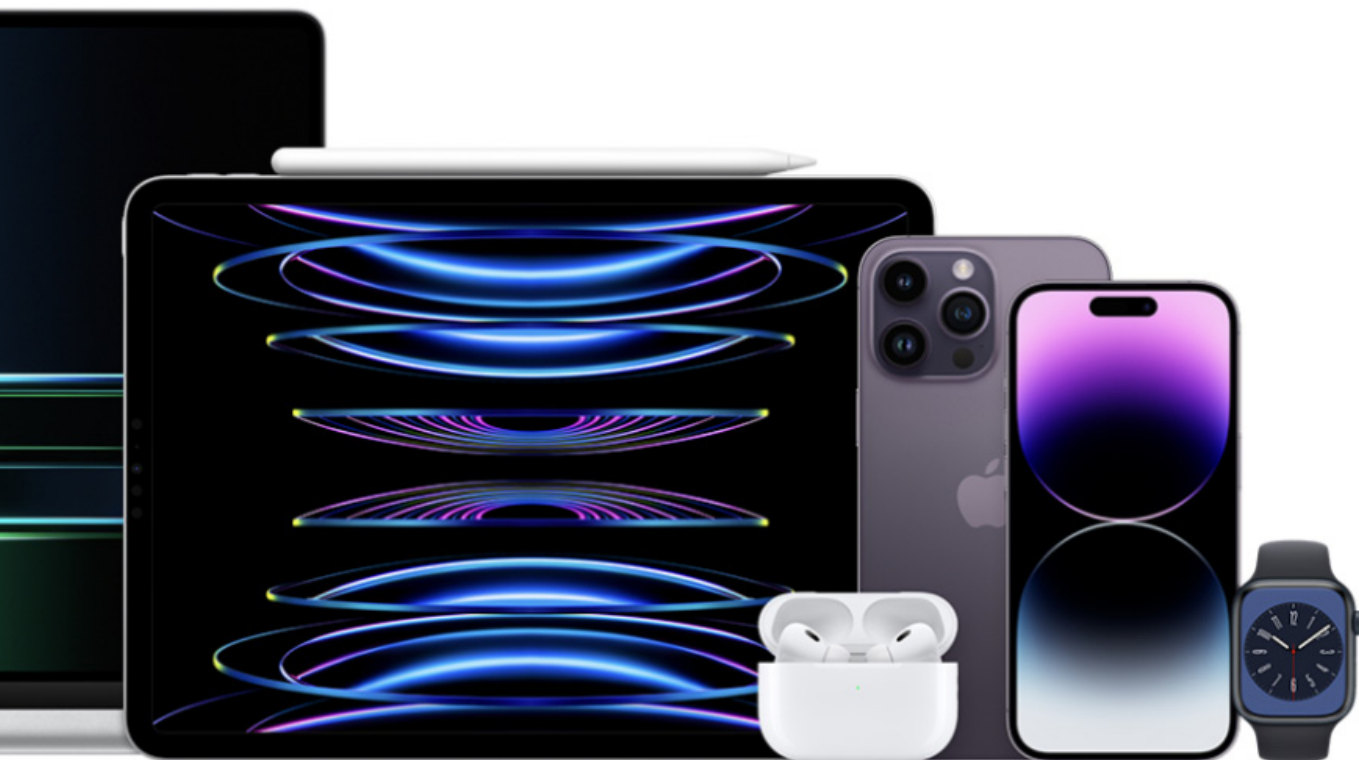

Kdy koupit, kdy počkat.

Pozor na rozhodovací paralýzu.

Magazín ■ Radim Kroulík

Znáte to. Začnete přemýšlet o nákupu nového zařízení a velmi rychle se dostanete do začarovaného kruhu. Mám koupit teď, nebo počkat na novou řadu? A bude mi to zařízení stačit, nemám si koupit něco jiného? Ano, i při nákupu jablečné elektroniky si můžete velmi jednoduše zažít rozhodovací paralýzu.

To je psychologický jev, při kterém člověk není schopen se rozhodnout a zvolit si jednu z více nabízených možností. Může se to zdát až úsměvné, že by člověk při nákupu iPhoneu nebo Macu prožíval takto intenzivní emoce. Určitě ale najdete ve svém okolí někoho, kdo si tímto nedávno prošel.

Už dávno jsou pryč doby, kdy byl v nabídce Applu jeden iPhone, jeden iPad a velmi malé množství Maců. Nákup nového zařízení není levnou záležitostí a většina uživatelů zároveň věří, že jim stroj vydrží delší dobu. Přemýšlení nad správnou volbou je tak na místě. Najde se skupina uživatelů, která toto vůbec neřeší. Pokud si chtějí něco koupit, tak si to koupí hned a s vědomím toho, že za rok nebo za dva budou kupovat další řadu.

To ale není chování většiny uživatelů. Jste v situaci, kdy přemýšlíte o novém zařízení? Nebo se vás ptá někdo z rodiny nebo známých? Pojďme si probrat nabídku Applu a zamyslet se nad tím, kdy se vyplatí počkat, a kdy se naopak vyhnout váhání a čekání.

IPHONE A APPLE WATCH

Tato dvě zařízení dávám do jedné skupiny, kde můžete vesele spekulovat s nákupem nebo čekáním

na novou řadu. Důvod? Apple již s železnou pravidelností tato dvě zařízení aktualizuje. S velkou mírou jistoty víme, že Apple každé září vydá nový iPhone a nové Apple Watch.

Pokud dáme stranou ztrátu nebo nečekané porouchání iPhoneu, tak můžete plánovat přechod na nové zařízení s velkým předstihem. A to i několik let dopředu. Já se svým iPhone 14 Pro Max vím, že se mě další aktualizace bude pravděpodobně týkat přibližně kolem iPhoneu 18 (pokud Apple do té doby nezmění číslování).

Vzhledem k tomu, že máme červenec, tak bych doporučil se zamyslet nad tím, jestli patříte do skupiny lidí, pro které bude lepší počkat si na novou řadu. Kdo do takové skupiny patří? Jde o uživatele, pro které je důležité, a to spíš pocitově než reálným využitím, mít ve svém zařízení nejnovější technologie a funkce. V takovém případě nyní opravdu nedává smysl kupovat si iPhone 14 Pro a stejně tak Apple Watch 8 a Ultra.

Střízlivě je ale potřeba říct, že kromě pocitu „mám nejnovější zařízení“, toho vyčkáváním na novou řadu moc nezískáte. iPhone 13 Pro, ale i předchozí verze, je stále na špičkové úrovni a stejně výkon těchto zařízení ani nedokážeme naplno využít. To znamená, že pro drtivou většinu lidí je vhodným momentem nákupu iPhoneu v zásadě

Nový

iPhone 14 Pro

Nekompromisní iPhone.

Nový

iPhone 14

Pěkně nabušený.

iPhone 13

Úžasný jako vždycky.

iPhone SE

Vysoký výkon. Výborná cena.

kdykoliv. Pak už je celkem jedno, jestli si teď koupíte iPhone 14 Pro a na podzim budete závidět nové funkce iPhone 15 Pro, nebo na „patnáctku“ počkáte, a pak budete závidět novinky v šestnáctce.

Volba samotného iPhone už podle mého názoru tak složitá není. Výkonem je pro většinu lidí dostatečující základní varianta. Pokud jste ochotni připlatit si za určitá vylepšení, tak přejdete na variantu Pro. A pokud je pro vás klíčová velikost displeje, ale chcete ušetřit a nezajímají vás pokročilejší funkce, tak je ideální Plus. Ano, tak jednoduché to může být, když nebudete zbytečně spekulovat, který stroj je pro vás ideální.

Apple Watch jsou v tomto velmi podobné. Roční cyklus zajišťuje, že mohou kdykoliv plánovat přechod

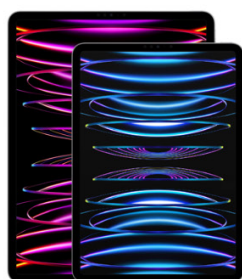
na aktuální novinku. Potom už záleží především na cenové citlivosti. Na výběr máme ze tří možností, které jsou velmi dobře rozlišitelné v ceně i ve funkcích. Vzhledem k rozměrům hodinek baterka nevydrží tak dlouho jako v případě Maců, iPadů a iPhoneů, ale i u tohoto zařízení můžete cílit na více než tři roky. Rozhodně se nemusíte bát, že byste po roce nebo dvou začali být nespokojeni s funkčností hodinek.

Náročnějším uživatelům, kteří chtějí z hodinek dostat maximum a cílí na Apple Watch Ultra, bych nyní doporučil počkat na zářijovou konferenci. Jestli ale neprahnete po tom nejdražším, tak Apple Watch 8 vám budou dělat radost. Zvlášť pokud máte Apple Watch 5 nebo starší, případně teprve vstupujete do tohoto segmentu.

Jsou pryč doby, kdy byl v nabídce Applu jeden iPhone, jeden iPad a velmi malé množství Maců. Většina uživatelů věří, že jim drahý stroj vydrží delší dobu.

NEPŘEHLEDNOST V IPADECH

Asi nejméně přehledná mi připadá nabídka iPadů. Zkuste v pár větách někomu vysvětlit, pro koho je ideální iPad Air. Většinou narazíte na uživatele, kteří potřebují výkon a chtějí iPad jako důležitý pracovní nástroj. Ti pak sahají po iPadu Pro. Nebo tu máme méně náročné uživatele, kteří kromě klasické práce s mailem, brouzdání v Safari a sledování YouTube chtějí občas upravit

Nový

iPad Pro

iPad ve vrcholné formě. S našimi nejvyspělejšími technologiemi.

iPad Air

Těžký výkon v lehké a tenké konstrukci.

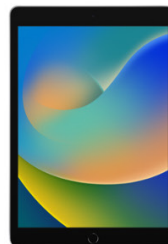

Nový

iPad

10. generace

Úplně nový, pěkně barevný iPad na každý den.

iPad

9. generace

Všechno podstatné v nejdostupnějších iPadu.

iPad mini

Plnohodnotný zážitek z iPadu, co se vejde do jedné ruky.

Při rozhodování o výběru vhodného iPadu by jedním z hlavních faktorů měl být charakter práce, kterou na něm chcete dělat.

tabulku v Numbers nebo Excelu. A do žádných větších akcí s nutností velkého výkonu se nepouští. Takoví uživatelé pak rádi sáhnou po základní verzi iPadu. Zhruba někde na půl cesty je iPad Air. Jednoduchý výběr mají zájemci o co nejmenší rozměr, protože ti sáhnou po iPadu mini. Na druhou stranu právě mini prochází aktualizací nejméně často, takže výběr může komplikovat rozhodování, jestli vzít poslední verzi, kterou Apple představil v roce 2021, nebo čekat na novou.

iPady neprochází úplně pravidelnou aktualizací, jako tomu je u iPhoneů, takže si nemůžete dopředu vytipovat měsíc, ve kterém přesedláte na žhavou novinku. iPady Pro si už od roku 2018 drží

prakticky stejný design a v loňském roce Apple zveřejnil novou verzi jen prostřednictvím tiskové zprávy a krátkého promo videa. Někdo by si mohl říct, že Apple už nějakou dobu chystá velkou pecku, a proto poslední verze neobsahovala dramatické změny. V takovém případě se vyplatí ještě nějakou chvíli počkat a doufat, že další řada iPadů Pro přinese opravdu velké změny.

Při rozhodování o výběru vhodného iPadu by jedním z hlavních faktorů měl být charakter práce, kterou na něm chcete dělat. To vám totiž výrazně napoví, který iPad je pro vás. Zároveň vám to také řekne, jestli potřebujete i klávesnici a Apple Pencil. O situaci kolem Apple Pencilu se radši ani nebudu rozepisovat. To by vydalo na samostatný článek. Nicméně pokud přemýšlíte, že byste dali poprvé šanci iPadu, tak Apple Pencil a klávesnice je téměř povinná výbava.

Nabídku Maců a strategii pro výběr nového zařízení už jsem rozebíral v jednom z předchozích čísel. Pokud si chcete toto zamyšlení ještě rozšířit, tak s Karlem Oprchalem jsme se ponořili do tohoto tématu v Podcastu číslo 194.

Všem, kteří jsou právě ve fázi výběru nového zařízení, přeji šťastnou ruku a co nejméně zamotanou hlavu.

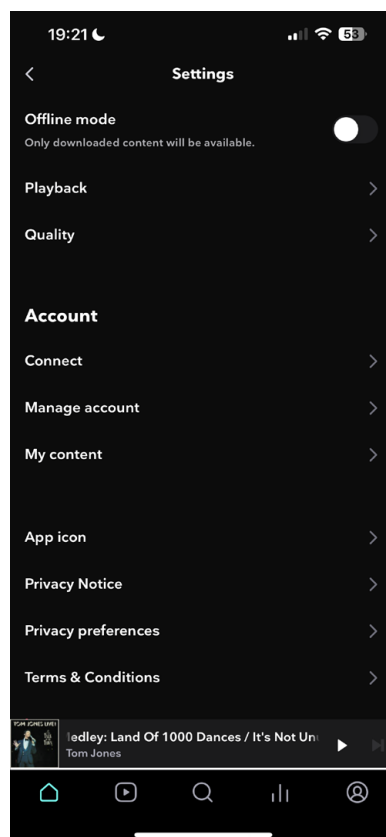
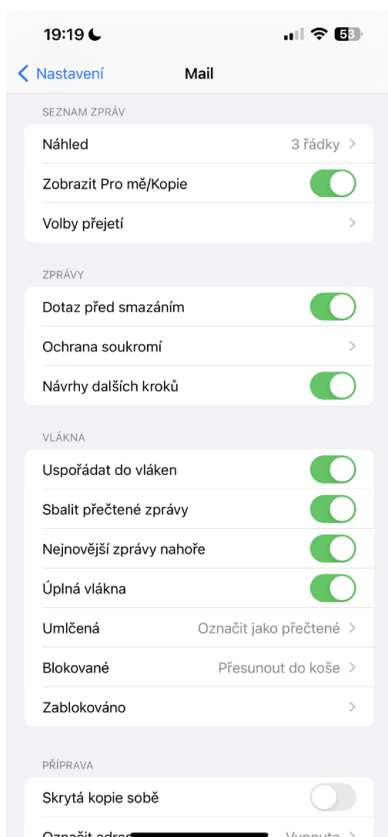
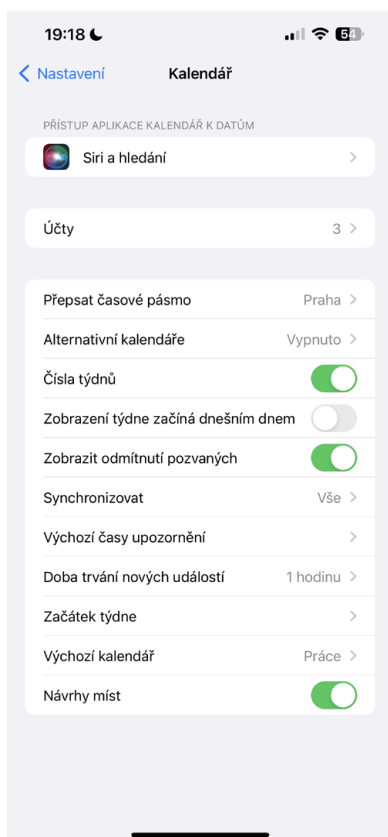

Ve složitosti je krása

Magazín ■ Karel Oprchal

Nevím jak vás, ale mě vždycky potěší, když je nějaká nová aplikace přehledná a jednoduše čitelná. Pokud vývojáři použili i hezkou kombinaci barev, to jsem pak úplně nadšený. Dovede mě totiž vyloženě otrávit, když se musím po instalaci nové aplikace nebo při instalaci nového produktu prodírat nekonečnými možnostmi nastavení a uvažovat nad scénáři, o nichž by mě ani ve zlém snu nenapadlo, že mohou nastat...

Na pár příkladů takového nepřehledného nastavení se můžete podívat na příložených obrázcích. Vzal jsem si tentokrát na paškál aplikaci pro PC komunikační platformy Zoom. Vedle něj si můžete přečíst část nekonečného seznamu novinek v červencovém updatu Windows 11, a abyste to mohli porovnat, přiložil jsem pár snímků systémového nastavení iOS, Tidalu nebo aplikace M&D Connect pro má sluchátka **Master & Dynamic MW75**, které ke svému provedení přistupují poněkud odlišným způsobem. Je teď totiž jedno, zda se jedná o release notes nebo konečný výsledek aktualizace – čím obsáhlejší poznámky o aktualizaci, tím složitější výsledný produkt se dá čekat a více změn. Jednoduché aplikace nedostávají obsáhlé a široce přepracované aktualizace, protože v nich jednoduše není co upravovat. Ne každá aplikace je stavěná na to, aby každá její verze byla verzí v podstatě přechodnou, protože se neustále očekává změna a nějaké vylepšení – to jsou často právě operační systémy, které podléhají nekonečnému vývoji.

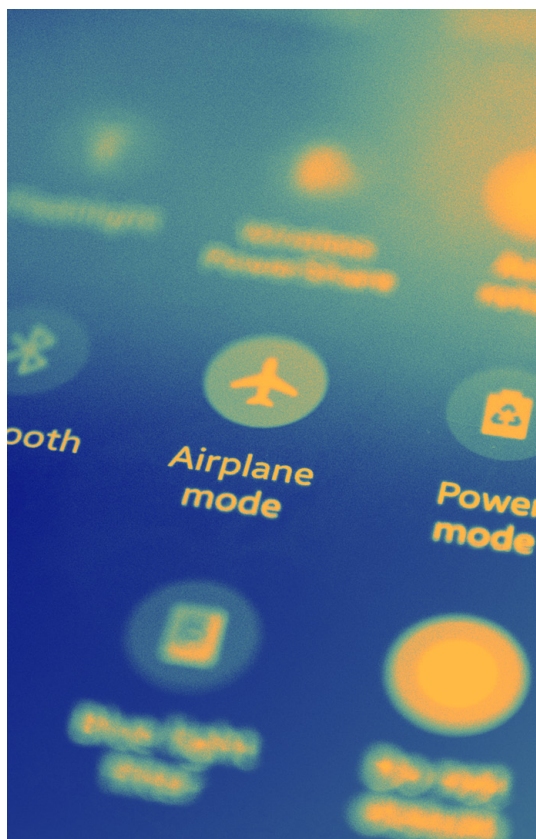
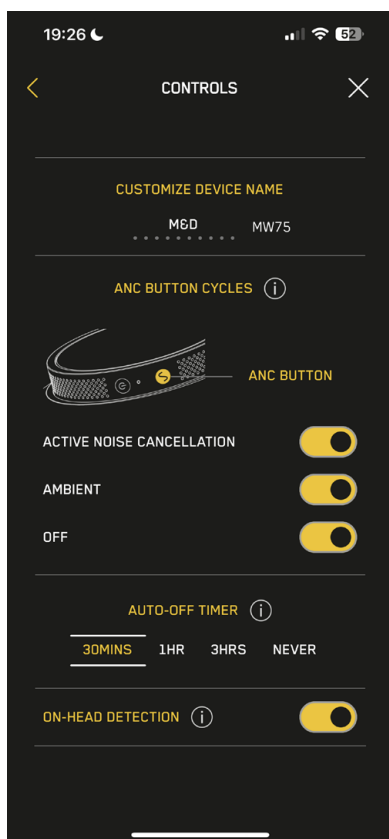
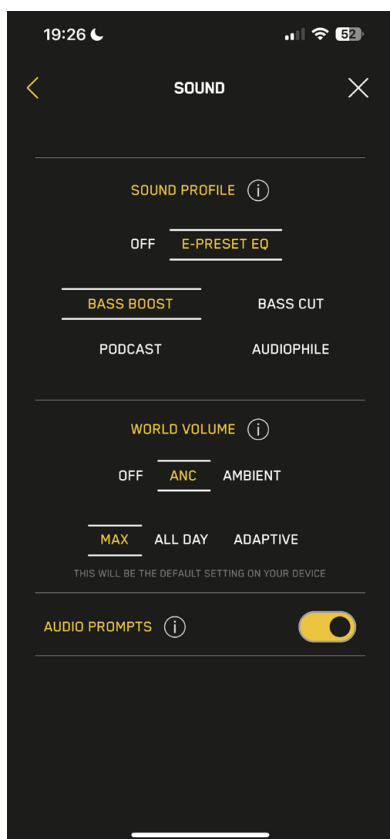
VÝJIMKA POTVRZUJÍCÍ PRAVIDLO

Pak tu jsou ale případy jako právě zmíněný Zoom, které mohou nastat, a sice že aplikace začne vlivem okolností nekonečně bobtnat. Všichni si pamatujeme, jak o Zoomu před rokem 2020 nikdo kromě

globalizovaného firemního prostředí nikdy neslyšel, pak přišel zlom a najednou bylo Zoomu všude plno. Svět nebyl připravený na tak obrovský datový tok, když všichni začali komunikovat online, firmy začaly investovat do nových serverů a digitální svět zažil revoluci, protože se konečně dočkal té dlouho hledané poptávky, po které tak toužil.

Od té doby se Zoom (i svět) změnil. Z jednoduché aplikace na vytváření a plánování virtuálních setkání pro jednotlivce i větší skupiny lidí se stala platforma sama pro sebe, co dokonce nabízí vlastní mail, týmový chat a jednoduchý obchod s aplikacemi, které si do Zoomu můžete nainstalovat jako rozšíření. Je to teď „ještě lepší nejlepší“ prostředí pro videokonference na internetu, protože nabízí skoro neomezené možnosti interakce s publikem, můžete hrát hry nebo řešit kvízy, lidé mohou hlasovat a různě se vyjadřovat, prostředí konference je možné různě upravovat a ladit, fakt to stojí za to.

Jenže čím je to vykoupeno? Kromě relativně vysokého předplatného naprosto nekonečným nastavením, které je jen pro počítačovou aplikaci dlouhé jak čtrnáct dní a to se nebavím o nastavení vašeho účtu, respektive vaší licence, které dále upravuje chování vašich hovorů a je přístupné pouze na webu. Zoom je tak skoro jako svět sám pro sebe, kde můžete kdykoli čekat jakoukoli změnu, rozšíření nebo úpravu,

a garantuji vám, že pokaždé, co do toho nastavení vjedete, budete padat hlavou do dlaní. Je to totiž nezapamatovatelné.

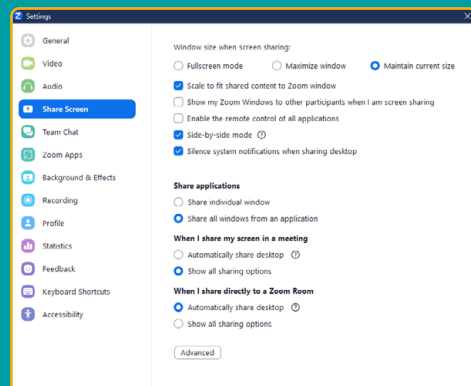
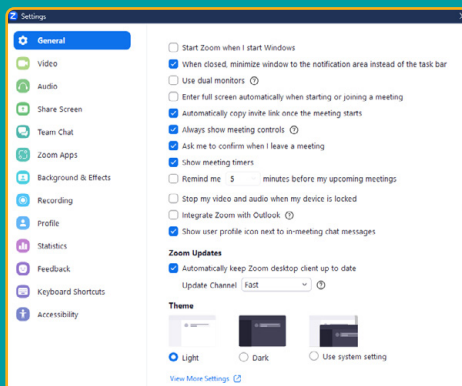
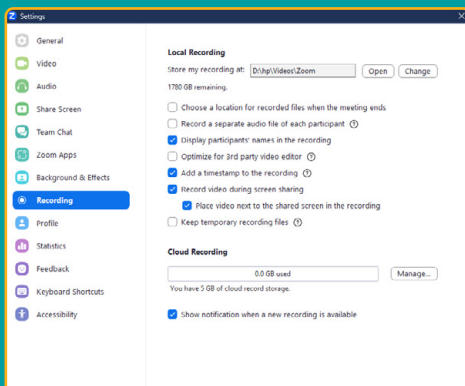
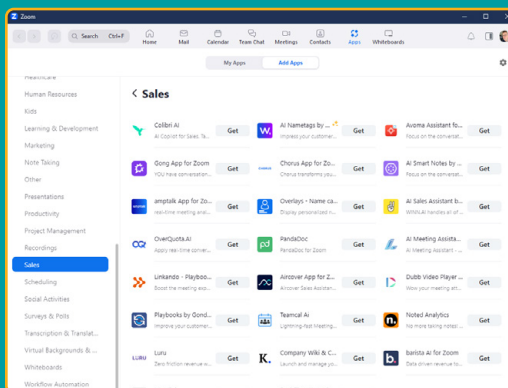
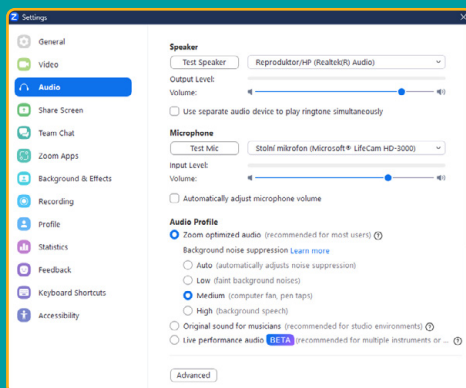
ZPĚT UŽ NENÍ KAM

Není to ale přímo špatně. Všechno se složitějším stává z nějakého důvodu. Existuje tu nějaká poptávka i tlak na vývojáře neustále přicházet s novými funkcemi, kromě rutinních oprav malfunkcí, aby produkt nezačal působit zastarale nebo nebudil dojem, že se o něj nikdo nestará. Je potřeba neustále udržovat konkurenceschopnost a obhajovat svou pozici na trhu, takže to je jakési perpetuum mobile, co prostě musí jet. Pokud aplikace spadá do určitého konceptu, který ještě nebyl plně využit, je postupný vývoj směrem k stále komplexnějšímu produktu

Je tu jeden paradox, který spatřuji, především na sobě, že čím složitější zařízení, s nímž pracuji, je, tím méně ochotný s postupem času jsem se těm novinkám učit.

předvídatelný a snad i žádaný. Jak se nabalují noví uživatelé, přinášejí s sebou specifičtější požadavky, a na ty je potřeba reagovat. Staří uživatelé naopak časem jistě uvítají malou změnu nebo rozšíření dosavadních možností o něco, co možná nikdy nepotřebovali, protože by je to jako uživatele nikdy nenapadlo, ale když už si něco platí, je škoda si něco upírat, že ano... Je to stejné jako naše okolí, města, ve kterých žijeme, se také neustále mění a upravují podle našich aktuálních potřeb. Bylo to tak vždycky a je jasné, že to tak bude platit i ve světě jedniček a nul.

Proč co kam směřuje, je tedy celkem zřejmé, umíme si to obhájit a bránit se tomu dá těžko, protože taková změna s sebou zpravidla nenese nic špatného, spíše naopak. Je tu jen jediný paradox, který spatřuji, především na sobě, že čím složitější zařízení, s nímž pracuji, je, tím méně ochotný s postupem času jsem se těm novinkám učit. Když je člověk mladý, ještě nenasycený celým tím bohatstvím světa okolo a mysl nemá zatíženou problémy běžného života, nedělá mu problém se donekonečna ve všem vrtat, přeskakovat od jednoho k druhému a vše udržovat pod kontrolou. Vidím to na teenagech okolo sebe (byť jim to akorát bere energii, kterou by měli věnovat skutečným prioritám), jak perfektně udržované jsou jejich sociální sítě, všechny

avatary a profilové fotografie, texty v biu a jak mají zmáklé všechny důležité novinky, se kterými aplikace přijdou.

Jakmile si ale člověk vyjede určité koleje a uvědomí si, že mu konkrétní zařízení či software, co používá, slouží jen ke konkrétním úkonům a víc po nich vlastně nežádá, každá změna přicházející zvnějšku je vlastně invazivní. Naruší vám běžné úkony, donutí vás se zastavit a pochopit, proč se vůbec odehrála, a pak to dopadá tak, že většínu návštěv nastavení děláte už jen nárazově, když je z nějakého důvodu potřeba tam jít. Udržovat si v dnešním extrémně komplikovaném světě, jakým objektivně je, ve všem přehled je jednoduše nemožné a akorát mě to rozptyluje. Asi je normální, že jsem začal fungovat stylem, že to jednou

nastavím a vesele používám, a pak, pokud je důvod nebo případně nálada, si zkusím udělat čas, abych se zase zorientoval, kam jsme se za dobu mojí ignorance zase dostali. Je to celkem nepohodlné, protože bych ideálně chtěl nechat fungující věci běžet bez změny i péče, ale to nejde, a tak je potřeba se tomu trochu přizpůsobit. Pokud aspoň trochu chcete jít s dobou.

SYSTÉMŮ NENÍ NIKDY DOST

Potíž však je, že toho, v čem se člověk chce či musí trochu orientovat, aby nebyl úplně mimo mísu, je docela hodně a možná i čím dál tím víc. Větší či menší aktualizace operačních systémů, ovlaďačů, verzí firmware, programů i třeba počítačových her, kdy často funkce jednoho jsou v přímé návaznosti na změnu někde jinde, tudíž je potřeba je koordinovat nebo přinejmenším o obou vědět a být na ně připraven. Ono se totiž může stát, a stává se to často, že pokud poznámky o aktualizacích nečtete a aktualizovaný software si pak ani „neproklikáte“, abyste na případné zjevné změny narazili zavčas, můžete být v nestřežené chvíli dost překvapeni a váš pečlivě promyšlený plán se vám zhroutí, protože počítač zrovna vyžaduje vaši péči. Je pak o to víc otravné zjištění, že váš stres a ztracený čas šel na účet „vážné“

Zoom se změnil. Z jednoduché aplikace na vytváření a plánování virtuálních setkání pro jednotlivce i větší skupiny lidí se stala platforma sama pro sebe.

- **Nwe!** Tato aktualizace přidá na hlavní panel stavovou ikonu SÍTĚ VPN, malý štít. Zobrazí se, když jste připojeni k rozpoznávanému profilu SÍTĚ VPN. Ikona SÍTĚ VPN se překryje v barvě zvýraznění vašeho systému přes aktivní síťové připojení.
- **Nwe!** Teď můžete zvolit zobrazení sekund v hodinách na hlavním panelu systému. Pokud chcete tuto funkci zapnout, přejděte do části Chování hlavního panelu v části **Nastavení > Přizpůsobení > hlavní panelu**. Můžete také kliknout pravým tlačítkem myši na hlavní panel a rychle se dostat k nastavení hlavního panelu.
- **Nwe!** Tato aktualizace poskytuje tlačítko pro kopírování, pomocí které můžete rychle zkopírovat kódy dvoufaktorového ověřování (2FA). Jsou to informační zprávy s oznámeními, které získáte z aplikací nainstalovaných na počítači nebo z telefonů propojených s počítačem. Upozorňujeme, že tato funkce funguje jenom pro angličtinu.
- **Nwe!** Tato aktualizace přidává zástupce přístupových kláves do místní nabídky Průzkumník souborů. Přístupová klávesa je jedna klávesová zkratka. Můžete ho použít k rychlému spuštění příkazu v místní nabídce pomocí klávesnice. Každý přístupový klíč odpovídá písmenu v zobrazované poloze nabídky. Pokud si to chcete vyzkoušet, můžete kliknout na soubor v Průzkumník souborů a stisknout klávesu nabídky na klávesnici.
- **Nwe!** Tato aktualizace přidává celobrazový režim s více aplikacemi, což je funkce uzamčení. Pokud jste správce, můžete určit aplikace, které se můžou na zařízení spouštět. Jiné aplikace se nespustí. Můžete také blokovat určité funkce. Můžete nakonfigurovat různé typy přístupu a aplikací, které se budou spouštět pro různé uživatele na jednom zařízení. Beznabídkový režim s více aplikacemi je ideální pro scénáře, kdy jedno zařízení používá více lidí. Mezi příklady patří pracovníci v první linii, maloobchod, vzdělávání a testy. Některá vlastní nastavení uzamčení zahrnují:
 - Omezit přístup k Nastavení s výjimkou určitých stránek, jako jsou Wi-Fi a jas obrazovky
 - Zobrazit jenom aplikace, které jsou povolené v nabídce Start
 - Blokování určitých informačních oznámení a automaticky otevřených oken

V současné době můžete povolit celobrazový režim s více aplikacemi pomocí PowerShellu a mostu WMI. Další informace najdete v tématech **Nastavení veřejného terminálu s více aplikacemi** na Windows 11 a **AssignedAccess CSP**. Brzy bude k dispozici podpora pro Microsoft Intune, správu mobilních zařízení (MDM) a konfiguraci zřizovacích balíčků.

Pokud váš systém nepodporuje USB4 s microsoft USB4 Správce připojení, tato stránka se nezobrazí. V systémech, které podporují USB4, uvidíte v **Správce zařízení hostitelský směrovač USB4**.

- **Nwe!** Tato aktualizace přidává nastavení ochrany osobních údajů senzoru stavu v **Nastavení > Ochrana osobních údajů & zabezpečení > Zjišťování stavu**. Pokud máte zařízení, které má kompatibilní senzory stavu, můžete teď zvolit aplikace, které mají přístup k těmto senzorům. Můžete také zvolit aplikace, které nemají přístup. Microsoft neshromažďuje obrázky ani metadata. Hardware zařízení zpracovává vaše informace místně, aby maximalizoval ochranu osobních údajů.
- **Nwe!** Tato aktualizace zlepšuje výkon vyhledávání v nastaveních.
- **Nwe!** Tato aktualizace mění výchozí chování klávesy print screen (prt scr). Stisknutí klávesy print screen ve výchozím nastavení otevře nástroj Výstřížky. Toto nastavení můžete vypnout v **nastavení > přístupnosti > klávesnice**. Pokud jste toto nastavení už dříve změnili, systém Windows zachová vaše preference.
- **Nwe!** Tato aktualizace zavádí limit 20 nejnovějších karet v **Nastavení > Multitasking**. To má vliv na počet karet, které se zobrazí při použití kombinace kláves ALT + TAB a Pomocníka pro přichycení.
- **Nwe!** Tato aktualizace zlepšuje návrh cloudu a integrovaný návrh vyhledávání. To vám pomůže snadno psát oblíbená slova ve zjednodušené číselné pomoci editoru IME (Input Method Editor). Návrh cloudu přidá do okna kandidáta editoru IME nerelevantní slovo z Microsoftu Bing. Návrh integrovaného vyhledávání vám poskytne další návrhy, které se podobají tomu, co vidíte na vyhledávací stránce Bing. Návrh můžete vložit jako text nebo ho vyhledat přímo v Bing. Pokud chcete tyto funkce zapnout, vyberte tlačítko dvojité šipky v pravém horním rohu okna s kandidáty editoru IME. Pak vyberte tlačítko **Zapnout**.
- **Nwe!** Tato aktualizace zlepšuje výkon počítače, když používáte myš s vysokou mírou sestav pro hraní her. Další informace najdete v tématu **Redukované hra koktání s myší s vysokou frekvencí sestav** v tématu **Poskytování nádherného výkonu pro více než jednu miliardu uživatelů po celém světě**.
- Tato aktualizace řeší problém, který ovlivňuje klávesnici na obrazovce. Problém zastaví jeho otevření po uzamčení počítače.
- Tato aktualizace řeší problém, který může mít vliv na váš počítač při hraní hry. Může docházet k chybám detekce a obnovení časového limitu.

aktualizace naprosto nepodstatné, podřadné funkce oné aplikace, která vám nakonec ani nijak nevylepšíla způsob práce, jen vám svou aktualizací trochu zkrátila život. V horším případě vedla tato zdlouhavá instalační procedura akorát k tomu, že se vám dostalo úplně předělaného uživatelského rozhraní, ve kterém se vůbec nevyznáte a teď jako na potvoru opravdu nemáte čas ho zkoumat.

Z důvodu pro mě zbytečné složitosti jsem v minulosti opustil produkty od Mozilly a snažím se dále pracovat co nejjednodušším způsobem, protože bez mnoha takzvaných vychytávek se dá v klidu žít. Nemyslím si, že je nutné mít všechno perfektně automatizované a moderní, a jestliže se nějaká funkce časem ukáže být zásadní, tak se jednou tak jako tak objeví i v jiných, toho času méně progresivních aplikacích, na které jsem ale zvyklý a měnit je se mi nechce. Ona ostatně ta samotná automatizace sama o sobě vyžaduje dost péče, aby dobře fungovala, a to si pro osobní využití klidně dovedu odpustit a radši si v ušetřeném čase uvařím kávu nebo užiju více času s přáteli a přítelkyní. Ukazuje se mi, jak jsem již avizoval na začátku, že mám mnohem větší radost z prostých a praktických věcí než z komplexních řešení a nekonečných možností, z nichž stejně časem využiju jen naprosté minimum. Čím složitější systém je, tím

méně jeho potenciálu se v jeden moment reálně využívá, protože aplikovat všechny pokročilé funkce vyžaduje vznik a zavedení do praxe velmi složitých pracovních či jiných procesů, což je mnohdy naprosto zbytečné nebo rovnou nemožné. Pokud přibývají funkce, které jsou sice fajn, ale ve finále velmi zřídkakdy využitelné, v praxi stejně zapadnou. To je případ nových funkcí ve Windows, které se povětšinou stejně týkají jen velmi úzké skupiny uživatelů a ve vaší práci s Windows se nijak neprozmítnou, pokud to nebudete hodně chtít a nebudete se o to vyloženě snažit, tedy učit se je používat. Obávám se, že takové odhodlání má z nás jen málokdo. Nechci tvrdit, že chťt všechno vyhnat do extrému a dát uživateli co nejvíce na výběr je špatně, ale nakonec to stejně nemá smysl a je to jenom to perpetuum mobile, co se nesmí a nemůže zastavit.

Tyto konkrétní snímky obrazovky jsem přiložil, abyste si uvědomili, kolik komplexnosti se konc konců skrývá jen v samotném iPhoneu a jeho vestavěných aplikacích, zatímco lidé jsou skutečně ochotni využívat jen to, co jim nabízí Tidal nebo M&D Connect – protože jim to stačí. Je paradox, že většinu toho, co je k dispozici, většina lidí aktivně přehlíží a spokojí se se jen s tím, že to prostě funguje. A běda, když ne!

Náhodné tipy #11

Návod ■ Jakub Dressler

Face ID používám už dlouhé roky. Je to revoluční technologie, která se mi osobně zdá velmi praktická. Čas od času s ním začínám mít problémy, a proto je potřeba Face ID znovu nastavit, aby vše začalo fungovat tak, jak má... Ale to nebude vše, mám pro vás i další tipy.

Moje domácnost je tak trochu rozdělená – já Face ID miluju, ale moje žena s láskou vzpomíná na Touch ID. To se objevilo už u iPhone 5S a byla to bomba. Dnes si to už asi neumíme představit, ale bývaly doby, kdy naše telefony nebyly chráněny hesly a už vůbec ne nějakým biometrickým ověřováním. Apple udělal tak trochu revoluci. Touch ID ale mělo svoje mouchy. Když jste měli mokré ruce, tak měl snímač otisku prstů problémy. Minimálně jednou denně se mi stávalo, že mě telefon nepoznal.

Potom přišlo Face ID a Apple se po právu bil do prsou. Face ID vneslo svěží vítr do této oblasti. Sliboval bezproblémové používání, které navíc bude ještě bezpečnější. Všechny vaše informace, nákupy nebo přihlášení – vše se bude ověřovat pomocí skenu vašeho obličeje. Konkurence byla o roky pozadu. Přesto se ale stává, že Face ID vás přestane poznávat. Co v tom případě dělat?

Když jsem začal mít tyto problémy já, tak jsem zkoušel vše možné. Často mi pomáhalo otřít horní část displeje. Ale přesto se stávalo čím dál častěji, že se mi telefon odmítl otevřít. Zadávat neustále kód mě začalo pomalu obtěžovat. Pomohla až poslední možnost – nastavit Face ID znovu. Proces je jednoduchý, absolutně stejný jako na začátku nastavování vašeho iPhone nebo iPadu Pro.

Po otevření **NASTAVENÍ** si najdete nastavení **FACE ID**. Telefon bude chtít ověření kódem. Ve třetí části menu najdete červené **RESETOVAT FACE ID**. To se ihned resetuje, což je zajímavé, když Apple skoro všude dožaduje potvrzení vašeho rozhodnutí. Místo červeného nápisu resetovat se objeví modré **NASTAVIT FACE ID**. Zvolte tuto možnost a klikněte na **Začít**. Následujte pokyny na displeji a udělejte první sken svého obličeje. Telefon se vás poté zeptá, jestli chcete používat **FACE ID** s rouškou, což bych vám v této době moc nedoporučoval. Rozhodně ne, pokud máte kombinaci iPhone a Apple Watch. Několikrát se mi totiž stalo, že se mi telefon odemkl v rukách jiného člověka, jen protože jsem měl blízko Apple Watch a iPhone tohoto člověka považoval za mě s rouškou. Ale volba je na vás. Po tomto

Možná se vaše potřeby změnily, a proto by bylo dobré nastavení případně upravit. Přece jen se jedná o data, která chcete mít bezpečně chráněna.

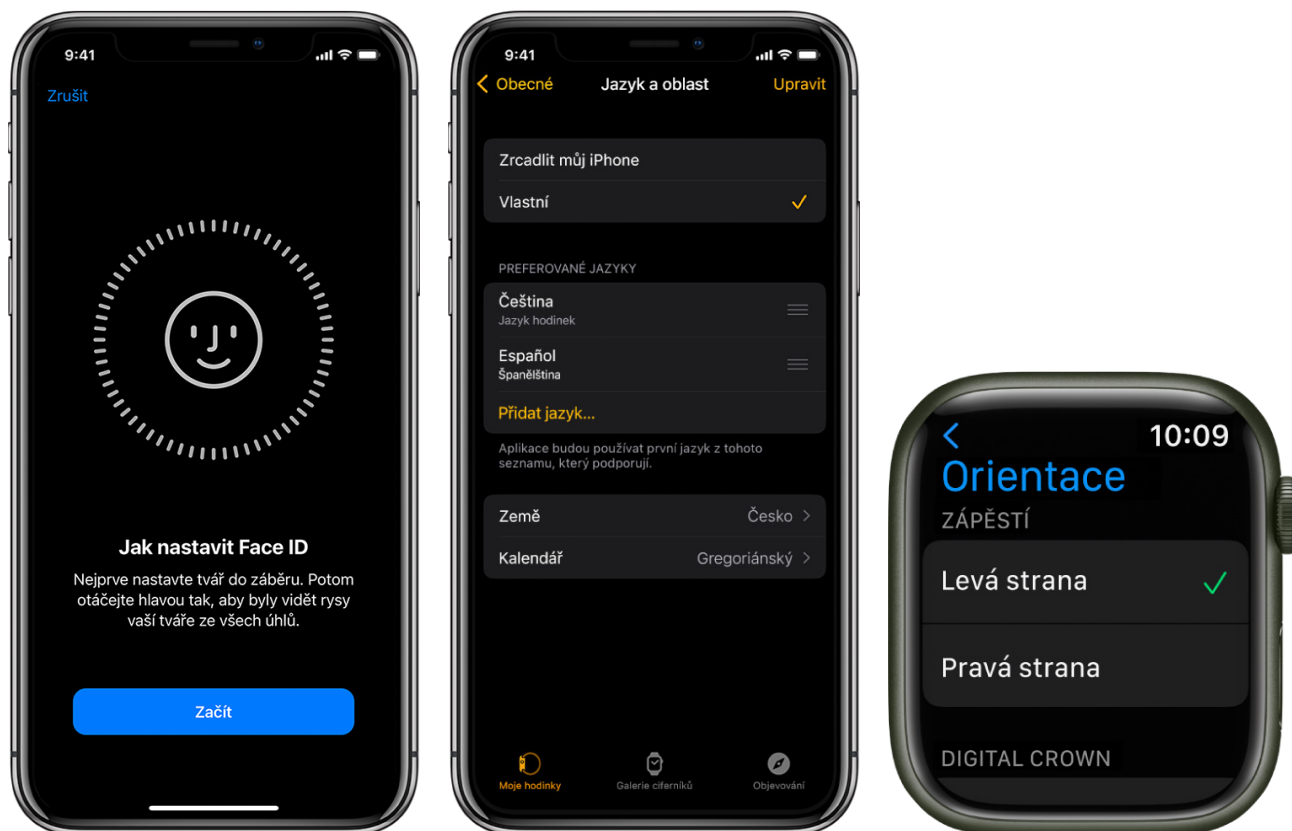
nastavení jste u konce. Face ID je nastavené znovu a mělo by vše fungovat tak, jak má.

Když už ale jste v tomto nastavení, tak si projděte i další možnosti jako jsou **ALTERNATIVNÍ VZHLEDY**, **VYŽADOVÁNÍ PRO FACE ID** nebo **DETEKCI POZORNOSTI**. Možná se vaše potřeby změnily, a proto by bylo dobré nastavení případně upravit. Přece jen se jedná o data, která chcete mít bezpečně chráněna.

MOŽNOSTI NASTAVENÍ JAZYKŮ

Využíváte na svých zařízeních více než jeden jazyk? Jednou oblastí, kde můžete využívat možnosti mít více jazyků je samozřejmě klávesnice. Těch můžete mít opravdu hodně. V Nastavení iPhone si najdete **OBEČNÉ – KLÁVESNICE – KLÁVESNICE**. Tam si můžete vybrat z nepřeberného množství jazyků. iPhone vám dokonce jazyky i doporučuje podle vašeho chování a preferencí. Tyto jazyky si potom můžete přepínat ikonou zeměkoule v dolní části klávesnice.

Druhou možností je nastavení jazyka celého systému. Ten si můžete zvolit znovu v agendě **OBEČNÉ**, kterou najdete v **NASTAVENÍ**. Zvolte **JAZYK A OBLAST**. Nahoře znovu uvidíte preferované jazyky. V dolní části této sekce je volba **PŘIDAT JAZYK**. Toto nastavení se vám automaticky zrcadlí i na vašich hodinách. Ale nemusí. Můžete si hodinky nastavit i tak, že jeden jazyk budete mít na telefonu a druhý jazyk

budete mít na hodinkách. Stačí změnit jednu jedinou věc v aplikaci Watch. Znovu si najdete **OBEČNĚ – JAZYK A OBLAST** a tam místo volby **ZRCADLIT MŮJ iPHONE** dejte **VLASTNÍ**. Poté v agendě **PREFEROVANÉ JAZYKY** přes posuvník dejte nahoru ten jazyk, který chcete mít jako hlavní na hodinkách. Apple Watch si vyžádají restart, a poté už vše bude v daném jazyku.

Samozřejmě si můžete nastavit svoje prostředí i tak, že budete mít jeden jazyk na telefonu, jiný na hodinkách a třetí pro Siri. Pokud jste takový polyglot nebo máte pro tuto variantu využití, tak rozhodně zavítejte i do nastavení Siri. U ní si můžete vybrat z 21 jazyků, které jsou podporované v době, kdy píšu tento článek. Mnoho z nich má navíc i podporu nejružnějších dialektů. A rozhodně nezapomeňte, že pro každý jazyk je hned několik možností nastavení hlasů.

JAK NAJÍT VYBITÝ iPHONE

To, že můžete najít svoje zařízení, asi zná už každý. Aplikace **Najít** je nejspíš velmi využívaná většinou z nás. Možná ale nevíte, že svůj iPhone můžete najít i poté, co se vybije a je vypnutý. Tuto možnost Apple přidal do iOS 15 před dvěma lety. iPhone je automaticky nastavený tak, že si udržuje rezervu baterie, i když se telefon zdá zcela vybitý. Tuto rezervu následně využívá k tomu, že začne fungovat v režimu podobném AirTagu.

Je ale nutné si zkontrolovat nastavení. Nastavení aplikace **Najít** najdete v nastavení iCloudu. Když si otevřete **NASTAVENÍ**, klikněte na svoje **JMÉNO – NAJÍT**. První podmínkou je mít zapnuté **NAJÍT iPHONE**. Klikněte na tuto možnost a uvidíte tři další nastavení – **NAJÍT iPHONE**, **SÍŤ SLUŽEB NAJÍT** a **ODESLAT POSLEDNÍ POLOHU**. Poslední zmíněná funkce je pro nás v tuto chvíli ta hlavní. Pokud ji máte zapnutou, tak najdete svoje zařízení i po tom, co se vybije.

ZÁVĚR

Jak jste si už nejspíš všimli, tak už můžete využít možnosti testovat nové operační systémy. Apple už vydal i veřejné betaverze, takže testovat teď může každý. Rozhodně ale pamatujte na to, že systém nemusí fungovat tak, jak by měl. A ne vše se vyřeší restartem. Navíc poslední verze není tak dobrá jako ty před tím. Takže tento tip, o kterém jsme vás informovali i na našich sociálních sítích, by se měl určitě týkat jen těch z vás, kteří mají více zařízení nebo na daném zařízení nemají žádná důležitá data.

Ať už ale testujete nebo ne, tak doufám, že vás i tyto tipy oslovily a bavily. Ne vždy vše funguje jak má, ne vždy nám stačí jeden jazyk a ne vždy jsme natolik duchapřítomní, abychom neustále mysleli na svoje věci. Proto je dobré vědět, jak co nastavit nebo využít!

NEXT

297

298

299

300

